

ת"פ 56563/11/16 - מדינת ישראל נגד נתנאל משה בובי

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד
ת"פ 56563-11-16 מדינת ישראל נ' בובי

בפני
בעניין: כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נתנאל משה בובי

הנאשם

גזר דין

הנאשם הורשע לאחר שמיעת הוכחות בעבירות הבאות:

הריגה, עבירה לפי סעיף 298 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"); גרימת חבלה חמורה, עבירה לפי סעיף 333 לחוק; נהיגה בשכרות, עבירה לפי סעיף 64ב(א)(3) יחד עם סעיף 62(3) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א-1961 (להלן: "הפקודה") ונהיגה ללא רישיון רכב, עבירה לפי סעיף 2 יחד עם סעיף 62(1) לפקודה.

על פי עובדות כתב האישום, ביום 7.5.16 בשעה 23:29, או בסמוך לכך, נהג הנאשם ברכב מסוג יונדאי, (להלן: "היונדאי") ברח' שפרינצק בראשון לציון, ממזרח למערב, והתקרב לנתיב השתלבות לכביש 4 לכיוון צפון (להלן: "נתיב ההשתלבות").

הנאשם נהג בעודו שיכור, כאשר ריכוז האלכוהול בדמו היה לפחות 128 mg%, וללא רישיון רכב תקף, שכן רישיון הרכב פקע ביום 30.5.15.

תנאי הדרך היו: כביש אספלט תקין ויבש; דרך עירונית, מהירות מותרת 50 קמ"ש; עקומה ימינה בכיוון נסיעת הנאשם לעבר נתיב ההשתלבות (להלן: "העקומה"); כביש דו מסלולי, נתיב אחד לכל כיוון, אי התנועה מפריד בין המסלולים ומסתיים בתוך העקומה, ולאחריו מפריד בין מסלולי הנסיעה פס הפרדה רצוף (להלן: "פס ההפרדה"); שעת לילה, מזג אויר נאה, ראות טובה, תאורת דרך פועלת; שדה ראיה לפניו לכיוון נסיעת הנאשם לעבר העקומה 249 מטרים לפחות, ושדה ראיה לעבר רכב המגיע בכיוון הנגדי אל רחוב שפרינצק 62 מ' לפחות.

בהגיעו לעקומה, נהג הנאשם באופן שאינו מתאים לתנאי הדרך, ובמהירות שאינה פחותה מ-57.3 קמ"ש.

אותה עת, נהג שמשון אברהם (להלן: "שמשון") ברכב מסוג קיה (להלן: "הקיה"), כשמאחוריו במושב האחורי אשתו אנני אברהם (להלן: "אנני"), מדרום לצפון בנתיב ההשתלבות ופנה ימינה לעקומה לכיוון מזרח לרחוב שפרינצק.

במהלך נהיגתו בעקומה סטה הנאשם מנתיבו לעבר נתיב הנסיעה הנגדי בו נסעה הקיה, תוך כדי חציית פס ההפרדה, כשהוא בולם בלימת חירום. בהגיעו לנתיב הנגדי, התנגש בעוצמה רבה עם חזית היונדאי בחזית הקיה, תוך שהוא הודף את הקיה לאחור (להלן: "התאונה").

כתוצאה מהתאונה נפצע שמשון אנושות, פונה לבית החולים, שם נפטר כעבור זמן קצר. לאנני נגרמו חבלות מרובות הכוללות שבר מרוסק באצטבולום, שבר מרוסק בכתף שמאל, שברים בלסת, חזה אויר בצד ימין, המטומות רבות, בין היתר באדרנל, בלבלב ובדופן המעי הגס וכן חבלות בפנים. אנני אושפזה בטיפול נמרץ ונזקקה לניתוח.

הנאשם אושפז בשל חבלות חמורות הכוללות שבר באילאום, שבר בעצם החזה, פצע באגן שמאל והמטומות.

ראיות לעונש

ב"כ המאשימה הגישה את הרישום התעבורתי של הנאשם ממנו עולה כי לנאשם שתי הרשעות קודמות, האחת מיום 26.1.2015 בה הורשע בנהיגה תחת השפעת סמים או משקאות משכרים במסגרתה נפסל רישיון הנהיגה שלו למשך 11 חודשים והשניה מיום 4.9.2014 - אי ציות לאור אדום בנסיבות מחמירות בגינה הוטלה פסילה על תנאי למשך חודש.

כן הוגשה אסופת מסמכים רפואיים המתארת את פציעתה הקשה של אשת המנוח, הגב' אנני אברהם אשר היתה מאושפזת בבית החולים "אסף הרופא" מליל התאונה - 8.5.16 ועד ליום 20.5.16, במהלכם עברה ניתוח דחוף.

הוגש לעיוני מכתב שנכתב על ידי בתו של המנוח, הגב' קארן אשר בביתה התארחו הוריה קודם לתאונה על מנת לחגוג את יום הולדתה ובו תארה את השבר שפקד את המשפחה עם מות האב שמשון ז"ל ופציעתה הקשה של האם. הבת קארן כתבה כי שמחת החיים שלה "נקברה" עם אביה, היא נעדרה מעבודתה במשך ששה חודשים, טיפלה באמה ונזקקה לתרופות על מנת לטפל בשתי בנותיה הקטנות.

כן העיד בנו של המנוח, אורן אברהם, אשר סיפר על רגע קבלת הבשורה המרה, לאחר חגיגת יום ההולדת של אחותו, את ההתמוטטות שעברה אחותו עם קבלת ההודעה, את התרחקות אחיו הצעיר מן המשפחה כתוצאה מן הטרגדיה שפקדה אותה, ואת אופיו המיוחד של אביו אשר עזר לכל אדם אף זר, לא כל שכן לבני המשפחה. עוד תיאר הבן את פגיעותיה הקשות של אמו אשר שהתה בטיפול נמרץ תחילה, לאחר מכן במחלקה הכירורגית ועם שחרורה בשיקום בבית החולים "שמואל הרופא". אורן סיפר כי אמו לא חזרה לעצמה עד היום, יש לה מוגבלות בכל תנועה שהיא עושה, היא מטופלת בפיזיותרפיה באופן קבוע וסובלת מכאבים בלתי פוסקים. עוד סיפר כי אמו מסרבת לנהוג, כי הוריו עברו לבית חדש ממנו לא הספיקו ליהנות, ואת השלכותיה הקשות של התאונה על בני המשפחה ובעיקר על האם אשר עד היום מוגבלת באכילה בשל פגיעה בלסתה.

תסקיר שירות המבחן:

הנאשם רווק, בן 26 שנים, סיים עשר שנות לימוד, פוטר משירות צבאי ועובד מזה כשמונה שנים כעוזר נהג בעסק משפחתי בבני ברק. הוא אינו מאופיין בדפוסים עברייניים קבועים, והסיכון במצבו מקבל ביטוי בהקשר התעבורתי ובעבירות המשקפות נטילת סיכון.

הנאשם שלל היותו שיכור, טען כי נהג במהירות המתאימה לתנאי הכביש וכי בשל הסטת מבטו לעבר ה - WAZE סטה לנתיב הנגדי והתנגש ברכב האחר. הוא חווה סיוטים וחושש מהעונש הצפוי לו. גורמי הסיכון הם חזרתיות בביצוע עבירות תעבורה כולל צריכת חומרים משכרים כשעונשים קודמים לא הרתיעוהו. גורמי הסיכון לשיקום הינם גילו הצעיר, תפקודו התעסוקתי היציב והעדר רישום פלילי.

שירות המבחן לא בא בהמלצה לענישה שיקומית נוכח חומרת העבירות ומדיניות הענישה למעט הערכה כי ענישה בדרך של מאסר לתקופה ממושכת עלולה להביא להתדרדרות במצבו הנפשי הירוד גם כיום ולפיכך המליץ להפנות תשומת לב גורמי שב"ס לצורך בהמשך טיפול בנאשם על מנת להקל על קשייו ולעבד רגשית את אחריותו לתאונה ותוצאותיה.

טיעוני ב"כ המאשימה לעונש:

לטענת ב"כ המאשימה, התנהגותו של הנאשם היתה חמורה ביותר, בבחינת פצצה מתקתקת ודומה לאדם המסתובב בטבורה של עיר מצויד בנשק עמו יורה הוא לכל עבר. רמת השכרות של הנאשם היתה 128 מ"ג כאשר בשל גילו של הנאשם בעת התאונה, הרמה המקסימלית המותרת הינה 10 מ"ג, סטייה של מאות אחוזים מהכמות המותרת.

הנאשם נהג במהירות מופרזת, סטה מן הנתיב בו נסע, חצה קו הפרדה ונכנס לנתיב הנגדי בו נסעו המנוח ואשתו, כשהנאשם אף לא טרח לחדש את רישיון הרכב, דבר המצביע על זלזול.

הנזק שנגרם הוא הקשה ביותר שעלול היה להתרחש בנסיבות אלה, אובדן חיי אדם וחורבן חייהם של כל הסובבים אותו כפי שהעיד בנו של המנוח.

ב"כ המאשימה טענה כי מתחם הענישה לעבירות אותן עבר הנאשם נע בין שש לעשר שנות מאסר, הערך המוגן - קדושת חיי אדם - נפגע בעבירות אלה בצורה קשה ביותר. כן עתרה להשית על הנאשם 20 שנות פסילה מלנהוג או לקבל רישיון נהיגה, להורות על ענישה מצטברת בגין הפציעות שנגרמו לאשת המנוח, פציעות קשות שנותנות את אותותיהן עד היום.

ב"כ המאשימה טענה כי יש ליתן משקל לצורך בהרתעת הרבים באשר נהיגה בשכרות הוגדרה כמכת מדינה ועל ביהמ"ש לתת ידו למאבק בעבירות מסוג זה.

לנאשם שתי הרשעות קודמות בתעבורה, אלא שעיון בגיליון ההרשעות מלמד שהנאשם הוציא רישיון נהיגה בשנת 2012 ובחודש ינואר 2014 הוא ביצע את עבירת התעבורה הראשונה שלו - אי ציות לרמזור אדום בנסיבות מחמירות.

בחלוף שלושה חודשים, בחודש אפריל 2014 נהג הנאשם תחת השפעת סמים או משקאות משכרים, הוא הורשע בעבירה זו וביואר 2015 נגזרה עליו פסילה של 11 חודשים ופסילה על תנאי.

שנה לאחר מכן, חודש בלבד לאחר תום תקופת הפסילה, הוא ביצע את העבירות נושא כתב האישום, עבירות אשר תוצאתן חמורה. אלה מצדיקים מיקומו באמצע המתחם.

הנאשם ניהל הוכחות ולא לקח אחריות על מעשיו.

התסקיר שהוגש אינו תסקיר חיובי, הנאשם עדיין לא לוקח אחריות על ביצוע העבירה, מכחיש שהיה שיכור, וטוען שנהג במהירות מתאימה לתנאי הכביש. שירות המבחן התרשם מהתייחסות קונקרטי, ילדותית ומצומצמת והנטייה לצמצם מחומרת הבחירות והמעשים שלו ולא המליץ על שיקום.

בעבירות מסוג זה משקל הנסיבות האישיות צריך להיות מאוד נמוך ביחס לשיקולים האחרים ומרכז הכובד צריך להינתן לעקרון ההלימה, לניהול המשפט ולהרתעה.

לסיכום עתרה ב"כ המאשימה להשית על הנאשם שבע שנות מאסר, מאסר על תנאי, פסילה למשך 20 שנים, הפעלת הפסילה המותנית ופיצוי גבוה למשפחת המנוח בסכום של 120,000 ₪.

לתמיכה בעמדתה העונשית הגישה ב"כ המאשימה פסיקה כמפורט להלן:

ע.פ. 4107/16 **מאור כהן נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בשתי עבירות של הריגה, נהיגה בשכרות ונהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונת דרכים והושתו עליו שמונה וחצי שנות מאסר לצד עונשים נלווים. המערער נהג במשאית כשהוא תחת השפעת סם מסוכן מסוג קנאביס, פגע בכלי רכב שנסע לפניו, פגיעה שגרמה למותן של שתי נשים. בית המשפט העליון קבע כי מתחם הענישה שנקבע הנע בין 7 שנות מאסר ל - 11 שנות מאסר נכון וכי העונש שהושת על המערער תואם את מדיניות הענישה הנהוגה הרואה בחומרה רבה את התופעה המסוכנת של נהיגה בשכרות המאיימת על שלום הציבור ובטחונו.

ע.פ. 7066/13 **ערן אלמליח נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בעבירות של הריגה, חבלה חמורה, נהיגה בשכרות ונהיגה בקלות ראש והושתו עליו שש שנות מאסר לצד עונשים נלווים.

בית המשפט העליון קבע כי העונש ראוי ומאוזן ודחה את הערעור.

ע.פ. 8046/115 **אתלאי אדגן נ' מדינת ישראל** - המערער הורשע בעבירות של הריגה, חבלה חמורה ונהיגה בשכרות והושתו עליו חמש שנות מאסר לצד עונשים נלווים. בהמלצת בית המשפט העליון משך המערער את ערעורו.

ע.פ. 456/16 ו - 1443/16 **אלכסנדר צ'ורני נ' מדינת ישראל**, ערעור וערעור שכנגד, המערער הורשע בעבירות של הריגה, חבלה חמורה ונהיגה בשכרות, נקבע מתחם ענישה הנע בין 5 ל - 12 שנות מאסר ועל המערער הושתו 7 שנות מאסר לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

ע.פ. 7886/17 **אוראל מנו נ' מדינת ישראל**, המערער הורשע בהריגה, נהיגה בשכרות ובמהירות מופרזת ונדון לשש שנות מאסר לצד עונשים נלווים. בהמלצת בית המשפט העליון חזר בו מערעורו.

ע.פ. 2842/10 ו - 289810 **נוי קלדרון נ' מדינת ישראל וערעור שכנגד**. המערער הורשע בעבירות של הריגה, גרימת חבלה של ממש, נהיגה בשכרות, נהיגה תחת השפעת סמים, סטייה מנתיב נסיעה ונהיגה במהירות מופרזת ונדון לארבע שנות מאסר ועונשים נלווים. בית המשפט העליון החמיר בעונשו והעמידו על חמש וחצי שנות מאסר.

טיעוני ב"כ הנאשם לעונש:

ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות המבחן אשר לטעמו היטיב לבטא את אישיותו של הנאשם. מאז התאונה הנאשם חווה כאב עמוק נוכח התוצאות הטרגיות.

הנאשם עצמו נפצע קשה מאוד בתאונה, טופל לאורך תקופה ארוכה לרבות בחדר הלם, עד כדי כך היתה קשה פציעתו עד כי בוחן המשטרה לא גבה את הודעתו מיד, והוא נושא על גופו ולבבו את התאונה הן בפן הפיזי והן בפן הנפשי.

הנאשם בחר לנהל את התיק וזוהי זכותו, שכן היו לו טענות בעיקר כנגד עבודת הבוחן ונטילת דגימת הדם.

ענישה מחמירה, ככל שתהא, אין בה משום הרתעה שכן עיינו הרואות כי אף יום לאחר שנגזר דין בעבירת תעבורה חמורה, לא פסו עבירות תעבורה.

במקרה זה ולאור מבנה אישיותו של הנאשם, הכלא הוא "הכתובת" הפחות מתאימה לנאשם, על כן טענות ההגנה הן לעניין משכו של המאסר. ב"כ הנאשם עתר להטלת מאסר קצר ככל האפשר.

לתמיכה בעמדתו העונשית הגיש פסקי דין, ציין כי מדובר בתקופות מאסר קצרות כאשר ניתן בצדו של המאסר למצוא פתרונות אישיים ושיקומיים אשר יתנו לנאשם הזדמנות לגבש כוחות ולחזור למעגל החיים הסביר.

בשלוש השנים שעברו מאז התאונה חלה התדרדרות במצבו הפיזי ובמצבו הנפשי של הנאשם ומאסר ארוך יחמיר את מצבו וידרדר אותו אל פי תהום. מדובר בנאשם צעיר, הענישה אינדיבידואלית ולא בכדי נאמר במשפט העברי "איש בחלקו יומת". אל לנו ללמוד מפסקי דין בהם היו שני הרוגים, כאשר היתה נהיגה תחת השפעת סם ויש לאבחן בין נטילה מודעת של סם כאשר אדם אמור בוודאות לדעת את התוצאה לבין שתייה, כאשר אדם שותה ולעיתים הוא סבור שהכמות ששתה אינה משפיעה. רמת המודעות ונטילת הסיכון שונים. כאשר להיות הנאשם משתייך לאוכלוסייה מיוחדת לעניין הריכוז המותר, יש להביא בחשבון שהדבר תוקן בתקנות ולא בחקיקה ראשית ויצר לכאורה אפליה מסוימת שמנוגדת לחוקי יסוד. עוד עתר ב"כ הנאשם לאיזון בין שיקולי שיקום לשיקולי הרתעה.

התנהגותו של הנאשם אינה רצונית או מכוונת, הנאשם נעדר הרשעות בפלילים ובמתווה של התיקונים לחוק העונשין, מתחם העונש ההולם הוא מאסר קצר ביותר. כאשר לפיצוי יש להתחשב במצבו התעסוקתי, לרבות מצבו הגופני כשבמסגרת חוק הפיצויים לנפגעי תאונות דרכים יש להניח שמשפחת המנוח תפוצה.

ניהול התיק איננו בבחינת התעלמות מנטילת אחריות. הנאשם מפנים את תוצאות התאונה החמורות והוא חפץ לנסות להוכיח את צדקתו.

פסי הדין שהוגשו על ידי הסנגור בתמיכה לעמדתו העונשית:

ע.פ. 4441/13 **פלונית נ' מדינת ישראל** נגזרה על המערערת אשר הורשעה בהריגה ונהיגה בשכרות שנת מאסר לאחר שהוכח כי המערערת, בשנות ה-40 לחייה, גרושה ואם לילדים, אובחנה בשנת 2005 כחולה במחלת "לופוס" ("זאבת"), שהיא מחלה אוטואימונית, אשר באה לידי ביטוי, בין היתר, בחולשת גפיים. המחלה פרצה אצל המערערת במלוא עוצמתה בשנת 2010, כשנה לאחר התאונה. מאז עברה המערערת ניתוחים ואשפוזים רבים וממושכים (לרבות במחלקה לטיפול נמרץ וכן ב"בית לוינסטיין", עקב זיהום שבו לקתה), והיא מטופלת בסטרואידים ובתרופות כימותראפיות שונות, המדכאות את מערכת החיסון שלה. המערערת מוכרת על ידי הביטוח הלאומי כנכה בשיעור של 100%. ברי כי נסיבותיה של המערערת שונות בתכלית השינוי מנסיבותיו של הנאשם.

ע.פ. 6261/05 **אמר נ' מדינת ישראל**, נגזרו על המערער אשר הורשע בהריגה, נהיגה בשכרות ואי ציות לרמזור שנתיים מאסר. עיון בגזר הדין מלמד כי מדובר בעסקת טיעון במסגרתה הגבילה עצמה המאשימה לשנתיים מאסר.

ע.פ. 2163/07 ו- 3239/07 **רזי סעת נ' מדינת ישראל וערעור שכנגד**, המערער הורשע בבית משפט קמא בעבירה של גרם מוות ברשלנות וזוכה מעבירה של גרימת חבלה חמורה. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה, המערער הורשע בעבירות של הריגה וגרימת חבלה חמורה וכן בנהיגה בשכרות ונגזרו עליו שלוש שנות מאסר בעיקר נוכח הכלל לפיו ערכאת הערעור אינה ממצה את חומרת הדין.

ע.פ. 1317/15 **יוסף עיאש נ' מדינת ישראל** נדון המערער אשר הורשע בהריגה ונהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה

בה ניזוק רכוש ונחבל אדם ל - 27 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את הערעור. יש לציין כי המערער לא הואשם בנהיגה בשכרות.

דין והכרעה:

בהתאם להוראות תיקון 113 לחוק העונשין, לצורך קביעת מתחם העונש ההולם יש ליתן את הדעת לערך החברתי שנפגע, למידת הפגיעה בו, למדיניות הענישה הנוהגת ולנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

הערך החברתי המוגן הוא קדושת החיים וביטחונם של המשתמשים בדרך.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה- הנאשם, צעיר בעל וותק לא רב בנהיגה, פגע בערך המוגן האמור בכך שנהג לאחר ששתה משקאות אלכוהוליים, כשבדמו ריכוז אלכוהול ברמה העולה במאות אחוזים על הרמה המותרת, ונטל על עצמו סיכון מודע לכך שנהיגתו עלולה להסתיים בתוצאה קטלנית.

למרבה הצער סיכון זה התממש, והוביל לתאונה קשה בה קיפד את חייו שמשון אברהם, ואשתו, הגב' אנני אברהם, נפצעה באורח קשה.

פגיעות אלה גרמו לטרגדיה משפחתית קשה וכואבת כמתואר מעלה. חיי בני משפחת המנוח השתנו לבלי הכר, כך גם השתנו חייה של אנני, אשת המנוח, אשר בנוסף להתמודדות עם מות בעלה בתאונה, סבלה מפציעות רבות שהצריכו שיקום ממושך, וסובלת עד היום מכאבים קשים.

"לא נקמנות ולא הרצון לרצות איש הם העומדים לנגד עיניו של בית המשפט בבואו לגזור דינו של עבריין, כי אם השאיפה להגשים את התכליות הניצבות בבסיסו של הדין הפלילי, בכללן תכליות ההרתעה והגמול. על בית המשפט להרים את תרומתו ולשאת במלאכת המאבק הנחוש בתאונות הדרכים, וזאת באמצעות מתן ביטוי לערך קדושת החיים על ידי הטלת ענישה מחמירה... בשל האמור לעיל, עלה בשנים האחרונות רף הענישה בעבירות מסוג זה" (ע"פ 8191/08 ג'בארה נ' מדינת ישראל).

קביעת מתחם העונש ההולם

לאחר עיון בפסיקה שהוגשה על ידי הצדדים, עולה כי בשנים האחרונות ניכרת מגמת החמרה ברורה ברף הענישה בעבירות מסוג זה.

בע"פ 1894/14 **צ'אקול נ' מדינת ישראל** אישר בית המשפט העליון (כבוד השופט ג'ובראן) מתחם ענישה הנע בין 4 ל-10.5 שנות מאסר, וקבע כי המעשים הינם "חלק מתופעה רחבה יותר של נהגים אשר מרהיבים עוז ונוטלים את ההגה לידיהם כשהם תחת השפעת משקאות אלכוהוליים. נהיגה זו מסכנת לא רק את הנוהגים בשכרות עצמם אלא אף את יושבי הרכב, ואת כל מי אשר עלול להיקרא בדרכם. כידוע, מצב של שכרות פוגע ביכולת המנטלית, ביכולת השיפוט ובכושר הפעלת שיקול הדעת והערכה נכונה של המציאות, כל אלו יוצרים סיכון ממשי שהנוהג במצב זה יגרום לתאונות

דרכים...". על כן, נדרש בית המשפט להעדיף את האינטרס הציבורי במיגור תופעת הקטל בכבישים על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם ולנקוט בענישה מחמירה, "אשר תסייע בפעולות הבלימה והמיגור של הקטל בכבישים בכלל, ולזה הנובע משכרותו של הנהוג בפרט" (וראו גם ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל).

בע"פ 2842/10 נוי קלדרון נ' מדינת ישראל וע"פ 2898/10 מדינת ישראל נ' נוי קלדרון הוחמר עונשו של המערער אשר גרם בנהיגתו תחת השפעת סמים ואלכוהול למותה של אחת מנוסעות הרכב, לפציעתה של אחרת ולפציעתו. בית המשפט העליון השית על המערער חמש וחצי שנות מאסר ופסק כדלהלן:

"בית משפט זה נדרש לא אחת לתופעה חמורה זו, ולצורך לנקוט בענישה מחמירה אשר תסייע בפעולות הבלימה והמיגור של הקטל בכבישים בכלל, ולזה אשר נובע משכרותו של הנהוג בפרט.נדמה כי אין צורך לחזור ולהזכיר את הקטל הנמשך בדרכים לו תורמים גם נהגים שיכורים. ואף שעובדה זו ידועה ונהירה לכל, עדיין מתהלכים בתוכנו לא מעטים, וביניהם בני-נוער, המוכנים ליטול את הסיכון של נהיגה במצב של שכרות, תוך שהם מסכנים את חייהם-שלהם וחייהם של אחרים שלרוע מזלם נקלעו בדרכם. במצב זה שוב אין מנוס מגזירתו של מאסר בפועל, ואולי דרך ענישה זו תגרום לאותם נהגים הרהור נוסף אשר עשוי לחסוך חיי אדם".

באשר לתכליתה של הענישה בעבירות אלו קבעה השופטת א' פרוקציה בע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל:

"תופעת הפגיעות בנפש ובגוף עקב תאונות דרכים המשתוללות בכבישי הארץ מחייבת את מערכת המשפט לגייס את כוחותיה למלחמה יעילה, בכלים הקיימים, כדי לסייע במיגור מכת התאונות וקטילת חיי אדם תמימים עקב התנהגות עבריינית על הכביש. בין האמצעים הנתונים בידי מערכת המשפט, מצוי כלי הענישה. ראוי להשתמש בו באופן ששיג את תכליתו, ויביא, בין שאר האמצעים הננקטים, להחדרת המודעות לכללי המותר והאסור בנהיגה בכביש, ולסכנות האורבות מהפרתם".

אכן, בחינת רף הענישה המקובל בעבירות אלו מעלה כי העונש שהושת על המערער אינו סוטה במידה ניכרת לקולה או לחומרה. אולם, נוכח חומרת המעשים, תוצאתם הקטלנית והיקפה של התופעה החברתית הפסולה של נהיגה בשכרות, אני סבור כי ראוי שרף הענישה בעבירות של נהיגה בשכרות, אשר הביאו לתוצאות קטלניות, יוחמר, וישקף את ההוקעה הנדרשת להתנהגות זו..."

בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירה בתיק זה, באתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם במקרה זה, נע בין 5 ל-10 שנות מאסר בפועל.

קביעת העונש בתוך המתחם

לא מצאתי כי מתקיימים בעניינו של הנאשם טעמים המצדיקים סטייה לקולא ממתחם העונש ההולם, באשר אין כל המלצה טיפולית נוספת בעניינו, וממילא עסקינן בנאשם ללא עבר פלילי כך שאין כל רלבנטיות לסטייה מטעמי שיקום במקרה דנן.

בנסיבות אלה, יש לקבוע את עונשו של הנאשם בתוך המתחם.

הנאשם, בחור צעיר וללא עבר פלילי, השלים כאמור עשר שנות לימוד ועובד מזה שמונה שנים בחברה משפחתית.

הנאשם ניהל הוכחות, כזכותו, ברם לא ניתן לזקוף לזכותו הודאה ונטילת אחריות. אף כעולה מתסקיר שירות המבחן, הנאשם עדין מחזיק בעמדתו כי לא נהג כשהוא שיכור ונסע במהירות המותרת, ואת האחריות לתאונה הרובצת לפתחו משליך על הסחת דעת משהביט ב - WAZE, דבר שמוצא ביטוי לראשונה בתסקיר שירות המבחן.

לחובתו של הנאשם הרשעה בעבירה של נהיגה בשכרות זמן לא רב טרם התאונה נושא גזר דין זה, הרשעה שבעטיה נדון ל - 11 חודשי פסילה בפועל וכשלחובתו פסילה על תנאי, דבר שלא הרתיעו כחודש לאחר סיום תקופת הפסילה מלשוב ולאחוז בהגה כשהוא שיכור.

בנסיבות אלה, עונשו של הנאשם צריך להיקבע בתוך המתחם.

בהתחשב בכלל האמור מעלה אני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. שש שנות מאסר לריצוי בפועל.

ב. 12 חודשי מאסר על תנאי, והתנאי שלא יעבור עבירה מן העבירות בהן הורשע למעט עבירה של נהיגה ללא רישיון רכב תקף במשך 3 שנים מתום ריצוי עונש המאסר.

ג. אף שאין כל פיצוי כספי שיהא בו להקטין את כאבה של המשפחה, מצאתי להטיל על הנאשם פיצוי כספי למשפחת המנוח בסך של 50,000 ₪.

ד. הפעלת הפסילה המותנית מתיק 14-04-3953, פסילה בת ששה חודשים.

ה. פסילה בפועל מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 12 שנים מיום שחרורו ממאסר.

סך כל תקופת הפסילה 12 שנים וחצי.

ו. פסילה בת 12 חודשים על תנאי והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור במשך 3 שנים מיום שחרורו ממאסר עבירה של נהיגה בשכרות.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, ט"ז סיוון תשע"ט, 19 יוני 2019, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד נטלי חגי, הנאשם וב"כ עו"ד אשר ארבל.